

Kapitola 4

Tunel ve stromě

Dívky potichu vyšly ze svého úkrytu. Kmen dubu byl obrovský, tak široký jako když Rosie rozpažila. Našly místo v kůře, které ti chlupatí tvorové stlačili. Rosie se ho dotkla rukou. Zdálo se jí to, nebo bylo teplé na dotek? Měla taky pocit, že se lehce chvělo, podobně jako medailonek. „Zmáčkni to,“ ponoukala ji Kat.

Rosie se kousla do rtu. „Já nevím,“ váhala. „Kdoví, co by se stalo!“ Pomyslela na své rodiče, kteří vůbec netušili, kde právě je.

„Ale no tak,“ trvala na svém Kat. „Pojďme to zkusit, chci vědět, kam ty malé chundelaté věcičky zmizely!“

Kat položila ruce přes její a obě zatlačily. Kůra se znovu pohnula a vytvořila otvor a tentokrát odhalila i spirálovité schodiště. Rosie se malinko třásla, ale vstoupila dovnitř stromu. Udělala pár kroků a uslyšela, jak ji Kat následuje. Buch! Dívky se otočily, aby se podívaly za sebe. Strom se zase uzavřel. „Teď je jen jedna cesta, kudy jít,“ usmála se Kat. Rosie si nebyla tak jistá, ale pokračovala dál po schodech do tunelu ozářeného zlatým světlem.

